

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivec dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

Slovanska lipa.

Žiga Láykov — Mozirski.

*Pozdravljam te gorkó, srčno,
Slovanško lipovo drevó!*

Bogovom v čast je naš praded nekdanj
Postavljal žrtvenike v lipov-gaj;
Tu hrabri voj je čete svoje zbral,
Ko dom v nevarnosti mu trepetal,
Tu verni rod poslušal starešin,
Pravično sodbo je in spomin,
In često vabil mladež spev in ples
V prijazni hlad je lipovih dreves...
In kakor zlavna še današnje dni
Naš narod, lip, te povsod časti,
Saj krasna dika vseh dreves
Kraljeva lipa ti si res!
Mogočno kot zelenje vejni evet
Na vse strani razširja tvoj razplet,
Tako prostrt obzor slovanskih tal
Od Volge do Adrije obal.
A kákor v višek se košat družo
Mladike vitke, veje tvoje vse,
Oj, da bi široširni Slave rod
Takó se združil v smoter en porsod!

*Pozdrav moj, lipa ti srčan,
Slovanstva ti simbol krasan!*

Če tudi grom je tresel zemlje tlak
In blisek trgal je neba oblak,
Ti stala si kot v bojni seči voj,
Ki v prah porazil je sovražni roj,
Mnog hrul nad tabo je besan vihar,
A tebe streti mogel ni nikdar!
Dasi zdrobljenih vidnih dokaj vej
Stoji še deblo tvoje kakor prej,

In vdar sekire te ne bo zdrobil,
In črv stržena ti ne bo razril!

* * *

I nam razkačene nevihte strela
Na temnosivem svodu je pretela,
A narod ni se bal in ni se udal,
Ko vanj zaganjal ljut se je naval.
Kot k tlom priraščeni lipovi kórn,
Tako on stal je čvrst in nevpogujen!
*In če sovražnik kruti nam groži
In se na naš kot v gori plaz spusti,
Mi črnih se nakan ne bomo zbalí,
Kot lipa krepko vsikdar v bran mu stali!*
Pravični Bog nas k zmagi je pozval,
Paladij svobode nam on bo dal! —

*Pozdravljam te gorkó, srčno,
Stoletno lipovo drevó!*

Ponosno sred vasi v nebó štrliš,
In z vonjo sladko gorski zrak polniš.
Zroč diñnacvetni tvoj razplet širok,
Osode naše se mi zdiš prorok. —
Moj mili dom bo iz prahu se vspel
In divnokrasno kakor ti vzevetel;
Ti zrla naših zlatih dnij boš vzhod
In naše sreče gledala porod,
Zdrobljene videla boš ti okove
In burno v zraku zibala vrhove...
Kadar napočil bo plačila dan,
Plačila dan za tisoč težkih ran,
Kadar rumena zora vstala bo, —
In k zmagi nas mogočni zvala bo, —
*Pred svet strmeči stopil bo Slovan —
Rešitelj on in vzeišen velikan!..*
In če tedaj pod rušo vže bom suival,
Ko rod moj bo srečnejše dnove vžival,
Iz grobne prsti lipa vzkčila bo,

Šumljala bajno — tiho nad manó:
Kot iz gromade fenis je vzletel,
In božji trpnik se iz groba vspel,
Tako se dvignil je slovanski rod
V višine slave iz globin nezgod!

o

Životopis rastresenca.

Moja mati je še živa, in je umrla na svoj rojstni dan brez otrok. Imel sem devet bratov, med temi dve sestri. Že iz početka sem bil bolehen. Uzrok te moje bolehnosti so pripisovali zdravniki temu, da sem prezgodaj po svojem rojstvu na svet prišel. Rodil sem se namreč mesec pozneje nego so pričakovali. Dan na dan postajal sem za leta starejši. Moj oče je umrl tri leta pred mojim rojstvom; zgubil sem gatorej v najnežnejši mladosti, toliko da sem vedel. Svoje matere tudi nisem poznal, ona je 5 mesecev prej, nego sem jaz na svet prišel, umrla, pustivši mojega očeta v največi žalosti. Njegovo tarnañje je bilo grozno, — to je bil tudi uzrok, da sem hotel postati glazbenik, in komaj 10 let starega poslal me je oče v trgovsko šolo. Ali to se mi ni dopadlo, hotel sem kaj drugega postati, zato sem se tudi premalo učil. Prosi sem svoje stariše, kateri so me zmerom ljubili, kakor da bil bil njihov sin, naj me dajo v gimnazijo, mislil sem samo na medicino, katero sem nad vse ljubil. Moji stariši so popustili, če prav sem bil jaz proti, in tako sem stopil v gimnazijo. Opomniti moram, da sem na to obiskoval trgovsko šolo, no s tem sem vam že potem

pravil. V 14. letu premenil sem z nerazumljivo hitrostjo nenadoma počasi svoj plan; poslal sem namreč svojega očeta v gimnazijo in dovolil sem svoji materi, da postanem dr. med. un. Od mene se je pričakovalo malo in nisem jih varal. Z železno pridnostjo in z potrpežljivostjo, ki je bila skoro lahkomišljenost, napravil sem doktorat, ter začel izvrševati zdravniško prakso. Radi tega je nastala pri meni doma neka nova epidemija; starei so umirali, otroci pa na svet prihajali; med 10 ženami bilo je najmanj 8 moških. Prijatelja nisem imel nobenega samo nekega velikega psa, drugi bratje so bili vsi daleč od mene, ali ker nisem imel otrok, prisegel sem zvestobo sebi, ter sem tej prisegi ostal tudi zvest. Kakor dijak trpel sem mnogo lakote, ter sem prepotoval, da se v tem izobrazim vso Evropo, sedaj živim tu in dobivši patent živinozdravnika, postal sem fotograf. Izdal sem knjigo o zdravljenju mrzle vode z vsemi mogočimi boleznimi; kmalu potem drugo, ki je bila na žalost deklica, ter se veselim svojega življenja tukaj v Trstu. Stk.

Dvogovor v Kobiljiglavu.

Jože: Kaj poveš novega dragi moj Tomaž?
Tomaž: Novega bi vedel marsikaj, ali kaj hočeš, z našo zaorano politiko ne pridemo nikdar iz potoka.
Jože: Kako ne, saj je naše »narodno vodstvo« na Goriškem edino. Ako niso v Slogi složni, kje pa hočeš da bodo.
Tomaž: Mi Slovenci meljemo pogostoma slogo v ustih, ali kedar pljunemo, glej spaka: **neslogo v blatu.**
Jože: Kaj si hotel s tem reči.
Tomaž: Prav na ravno in na kratko: na Goriškem smo že nekako napredovali, videti je bilo po raznih znamenjih, da pride res čas, ko bomo stali na lastnih nogah in da se ne bo treba naslanjati ne na Jakea ne na Hlapea. Pa hudir je že s pivega začetka zatrozil neko nevarno seme „Zavisi“ med naše prvake in danes je narodno polje poplavljenost s to ljulko, da ni videti iz nje več „nekdanjega skupnega delovanja in napredka, ampak sam prepir, nepotrebnih prepir in goli strankarski razdor zaradi oseb!“
Jože: Vi gotovo mislite na Gorico, na Dr. Tumo in dr. Antona.
Tomaž: Tako je: čemu Gorico v Gorici; sicer pa dragi Jože nikar se ne boj;

tudi ta prepir je bil potreben in bode koristil; le marljivo čitaj »Gorico« in »Sočo«, čitaj **Antonove, Petrove, Gašperjeve in Juvančičeve** članke in zagovore; primerjaj jih z glasovi Sočiinega zvonika pa bodeš k malu na jasnem: čemu je nastal prepir in ali je neumorno delavni „**doktor prava**“ bil ureden da ga „**doktor svetega pisma**“ stiska v kot.

Jože: Taka je pri nas, deluješ pod dežnikom drugih za njih ime in čast, si jim dobrodošel, ko pa svet začne spoznavati „**pravega delavca**“ evo zavist, ki ti spodrsne nogo, ako ne stojiš »šaldo« na nji.

Tomaž: Prav iz ust si mi vzel besede. Voditelji dobro vedo da stojé lahi in vlada za vratmi. In v tej kritični dobi vidiš dragi Jože — v tem važnem času, ko pogrešamo vsakotero delavno moč — in moč ala dr. Tuma se ne nahaja pod vsakim grmom; v teh vsodnih dneh pravim; se upajo „**voditelji**“ sejati neslogo na Goriškem. Naša županstva pa pošiljajo še zaupnice v Gorico.

Jože: Kaj praviš naš župan?

Tomaž: Da naš, komenski in skopenski so poslali zaupnice.

Jože: Ali kako to, saj komenski je bil vedno proti Slogi, kako da se je zavzel za njo, saj navadno bere »Piccolo«.

Tomaž: Komenski očka so zmerom kakor Avstrija za 50 let nazaj. Dokler so bili naprednjaki po deželi za »Slogo« je bil on protiven, sedaj pa, ko so ji ti nasprotni, je pa on za njo. Kdo ga razume!

Jože: Tedaj bo tako kakor mi je pravil oni modri mož: **Kdor napreduje stoji na vozu in drži vajeti v trdni roki, a staroverci čepe plašno na sori.**

Tomaž: Tako je!

Uskok.

Zamišljen oče.

Dekla: Tukaj je prišel brzozjav, da je Vaš sin umrl.

On: Tako, sedaj pa gotovo potrebuje zopet denarja za pogreb.

Državni pravnik k na smrt obsojenemu zločincu: »Imate še kako željo?«

Zločinec: »Jaz bi se še silno rad francosko naučil.«

Smešnice.

Kmet: Moje žito je letos prav slabo, komaj za dlan je vzraslo od zemlje.

Sosed: To je že nekaj. Moje je pa tako nizko, da ga morajo vrabei na kolenih zobati.

Gospodar: Janez, ali veš ti za kakšnega kočijaža?

Hlapec: O da, moj prijatelj Ferdo.

Gospodar: Ali je trezen in zanesljiv?

Hlapec: Gotovo!

Gospodar: Tedaj bodi tako dober reci mu naj pride jutri na tvoje mesto k meni služiti.

Zviti pekar: Pred vintlo v samih spodnjih hlačah stoji pekovski mojster Štrucea: »Fardamno testo nikdar te ne morem spraviti; človek še ob nedeljah nima počitka. Kako rad bi šel na »briskulo«; gotovo me že čakajo. Saj bi šel, pa moja stara sova, me tako pazi in varje, da se res ne upam.

Štrucea premišljuje naj bi naredil, da bi prišel do »briskule«. — »Jo imam«. Sleče podhlače in začne basati testo vanje; mož baše in baše, dokler so polne, natlačene. »Ni hudir, saj sem znal enkrat še kaj napraviti«. Štrucea naredi iz testa moža, posadi ga na stol, dà mu v roke kuhane, na glavo pa svojo kapo. — »Tukaj mešaj testo mesto mene, dokler se ne vrnem!« Smukne v blazinjo sobo da se obleče. — V tem pride stara Štruceova v delavnico: »Lump, že dolgo časa te opazujem pri ključavnici, a vidim, da se ne ganeš, počakaj starina lenobna«. Štruceova starina se približa možu pa ga loputne po glavi: »Oj, joj kaj sem storila, Bog me je štrafal!« Mož se je smejal za vratmi, žena je pa spravljala testo v vintlo, in molila leseni očenaš.

Milan Grozni.

Mnogo nam daje zlá,
 I još bi hteo, da, dá,
 Laž mu je besu sjaj,
 Al mu je zavičaj, —
 No sad je blizu kraj!

Vrač.

Iz otročjih usta.

Berta: Mama, mama!
Mati: Kaj pa je moj otrok?
Berta: Glej mama, tu na mizi ležijo naočniki od rajnega dedka, ta siromak jih bo sedaj po celih nebesih zastonj iskal.

Moderni snubač.

Na Štajarskem nekje
Je deklica bla;
Oh! ljubka in nežna,
A trd'ga srea!

Poskušal sem srečo
Ter sladko zapel,
Pod oknom te deve
Zdih'vati sem jel.

A kaj mi zdaj pravi
Dekle, se smeječ:
>Da petje, zdih'vanje
Moderno ni več!<

>Oh! srčice drago
Daj, kaj čem storit?
Don Juan jaz ubogi,
Glej, ves sem pobit.<

>Ej! čemu prepevaš
Pod oknom vselej?
Pokaži drugače,
Da ljubiš me glej!

Poprašaj pri mam'ci
Kaj oni rekó,
In potlej z veseljem
Podam ti rokó.

>Oh! ljubček<, odrežem se
>Beži mi preč;
Za ženo te vzeti,
Moderno ni več!<

Še vedno prepevam
Zdaj tam in zdaj tu;
Mogoče da najde
Šree še miru.

Uvidlo poslednjč
Je dekle i to
Da petje moderno
Tud' dobro bi b'lo

A našel jaz drugo
Sem okence že.
A dekle? — Hvaležno
Za pesmice je.

Škorpion.

B.: To se mi pa dopada v Trstu, da je po vsem mestu tlak!

Z.: To je samo radi Slovencev?

B.: Kako to?

Z.: Dragi moj, ako bi bilo kamenje mesto tlaka, bi Slovenci vse Taljane kamenovali!

Dijak. Prosim pokličite me jutri ob pol deveti uri zanesljivo<.

Gospodinja: >Že dobro, če le boste do tistega časa že doma.<

Uganjke.

A.: Kdaj postanejo tržaški »neodrešenei« »odrešenei« in kdaj zginijo Slovani iz Trsta in Primorske?

B.: Ko Italija Trst zasede.

A.: In kdaj bode to?

B.: Tega ne bode nikoli!

A.: Zakaj so bili Nemei »izzazivani« v Celju od Slovencev in Čehov?

B.: Zato, ker je Celje po izpovedbi kranjskega klerikalea »Vaterlandu« za Slovence »Fremdes Gebiet«.

A.: Zakaj je Bog podaril Slovanom dar učenja tujih jezikov?

B.: Zato, da postajajo nekateri lakše rene-gatje in prodanci.

A.: Zakaj smo Slovenci v Trstu in na Primorskem nasproti vladi nehvaležni ljudje.

B.: Zato, ker nam je dala v Trstu nepotrebno slovensko šolo, v okolici okrajno glavarstvo itd. itd. in vendar nismo še zadovoljni.

A.: Kako je tržaški Lloyd pokazal svojo lojalnost nasproti avstrijski državi, koja ga podpira?

B.: Tako, da je zadnjič vozil gratis ob istrskem obrežju generala Garibaldi-ja, »inšpicirat«.

A.: Zakaj vpijejo naši ljubi sosedja tako radi »evviva l' Italia!«?

B.: Zato, ker jim se tu predobro godi in ker si ne upajo: »Pereat A.....!«

A.: Kaj se morajo kranjski kaplanje po novi maši učiti?

B.: Raz lece politiko razlagati, liberalce ljubiti in »petijot« prodajati.

A.: Kdo ima prvo besedo v Trstu?

B.: »Piccolo!«

A.: Koji iredentarji so navadno najhujši?

B.: Ponemčeni in poitalijančeni Slovani.

A.: Zakaj?

B.: Zato, ker si jih država sama vzgaja.

A.: Kaj je Slovanov prokletstvo?

B.: Nesloga.

A.: Koji krvnik in nasilnik sedanjega veka je najbolj znamenit in najbolj — perfiden?

B.: Milan Obriti.

Pozor starinarji.

Znameniti kodeks. Opomni se vse slavneslaviste, kakor g. Jagića, Rutarjag. Perušeka in dr., na veleznameniti kodeks, ki se je našel 1899. leta v izvestju e. kr. gimnazije v Trstu. Posebno pa se priporoča g. Leven; mogoče da bodi še v tem kodeksu kaj važnega in sestavi še kaj paragrafov. Kodeks v imenovani knjigi stran 100 se glasi: **Durch Ankauf: Ponladni gliesi 6 H. Lujza Pesjakav, Vijolice 1. H. — Kneza hiježaicr 4 H; I. Gangl Bluč in teme 1. H. — Thosi Zabubar kajžav 5. H. — Dimnih, Preponedke 1. H. — Najišnica za mladine 16 H.**

Neizvršljiva kolobocija.

»Soča« imenuje kolobocije gr. Coroninija predlog, da bi se z naskokom pridobile pravice, katere gredo Slovincem v naši deželi. Mi pa vemo, da so to le zato kolobocije, ker se nedado pri sedanjih razmerah izvršiti. Denimo pa, da bi bilo dovoljeno goriškim in drugim Slovincem, na svojo pest vzeti z naskokom vse kar jim tiče, bi hotel videti ali bi se to ne zvršilo v 24. urah. Vsega ni mogoče bi ugovarjal kdo. No to je res, vendar bi si hoteli prisvojiti en lep »poreijen«, za stare duj.

Nezrelo grozdje.

Na zadnjem zborovanju učiteljskega društva za Goriški okraj so prijatelji želeli pridobiti Medveščeku, »ekskolegu« častno članstvo. Pa hogsigavedi kak duh je uplival na navzoče, da so jo »na ta predlog« kar popihali iz dvorane in odveli častno članstvo seboj, da je izročé, Petru skala, a ne onému ki je že poskočil čez dva praga.

Avstrijska ministerstva bolehajo že mnogo let na kurji jezični bolezní, tako imenovani »pivida«. Tudi Thun in nj. goví tovariši so zboleli na tej avstrijskej pividnej specialiteti ter so morali iti menjati zrak. Slovani so že davna našli lek temu zlegu; treba bi bilo podrezati nemškím kuram jezike. Tega se pa Nemei bojé, ker bi po opoziciji sledila v nemškem kurniku taka »mrzlica«, da se je bati za vsnemško kuretnino.

Pred rajem.

(Glej sliko).

Živel je na Slovenskem o nesrečnih časov narodnih prepиров mladenič — blaga slovenska duša, čisti narodni značaj. Sledil je vnetim srcem zgodovino svojega naroda, kojega je ljubil z celo svojo dušo. Ni mogel razumeti avstrijske vladne politike. Ni znal tolmačiti, kako da najzvestejši narod ne mora podreti do enakopravne veljave z drugimi. Čital je slovensko knjigo, prebiral slovensko časopisje in videl kako doni iz njih klic — do pravičnosti — a pravice nij! — Zgodi se da mladenič zboli, huda vročica hotela je pregnati dušo iz mladega telesa. — V boju med življenjem in smrtjo imel je čudne sanje. Potoval je po neznanih krajih, više in više slednjič pride do rajskega vhoda. Že je hotel vstopiti, ko mu stopi nasproti sam nebeški ključar.

„Kaj iščeš mladenič in od kod prihajaš?“

„Slovenec sem, iščem pravice, enakopravne domovine ali je najdem pri vas?“

„Dragi, prezgodaj si prišel, pri nas se samo latinski govori; vem da tega jezika ne razumeš, kaj boš delal notri.“

„Ali ni nobenega naših tukaj?“

„Malo jih je in še te lahko našteješ v koledarju. — Imamo sicer dva brata — vašega jezika ali nimata nič kaj sreče, ker niso še prišli časi za „slovansko bogoslužje“.

— Torej se morem zopet vrniti na zemljo in dalje trpeti in čakati!“

— Ni drugače. Mirno pojdi in reci tvojim bratom ob Soči, Savi in Dravi, da naj denejo prepir sušit v dimnik, ker je že zrel. Reci jim, naj bodo pripravljeni, ker se bodo v vaši domovini vršile čudne reči. — Potolaži jih z besedami: Stoji zapisano v večnih bukvah, da je Slovanskemu narodu prisojena še lepa in slavna bodočnost. Pojdi!

Te sanje pripovedoval je mladenič, ko mu je odleglo in je bil rešen smrtne nevarnosti.

Ta je pa najbolj slana.

Kmalu potem, ko so naši okoličanski konšiljiri pokazali »figo« mestni dvorani in farabutni galeriji, se je samolaškimi očetom zdel dolgi čas. Misel da besedo, beseda hoče postati dejanje in res naši »zeleni« so si zašli v lase. To vam je bila komedija zadnje čase.

Mestnim očetom ne diši več sedanjí župan don Peter, ker zahaja menda celo k maši in ne v sinagogo; — to je le preteza »governatorja«, ki pušča rakete v luft — v resnici pa, ker ima župan tu in tam tudi kaj svojih misli, seveda ne »naših« temveč čisto italijanskih.

Naš »izvoljeni« so jo začel igrati po zadnjem kroju. Kar je kljukastih nosov in starega iredentarskega katekizma so zvesti governu na lesnem trgu, — deloma pa pod dežnikom »Indipendenta«. —

Spet drugi divjaki bi »pa radi igrali« »socialiste«, ustvarili so si »Lavoro«: zdaj »Avanti« in dobili moža »značajnega«.

»Lavoro« je odprl baterije na župana in asesorja Artika tega tudi zato, ker hodi poljubljati cerkvene kljuke. To vam je bila gonja, da je bilo veselje: psovke so frčale kakor strele.

V tem, ko so tržaški očetje obračali sta župan Donpiero in Artiko pa prav možko obrnila »jopo« proti burji. Glavna bitka se je vršila 5. oktobra. Na dnevnem redu je volitev magistratnega ravnatelja — najvišja služba za županom — in domrtna.

Delegacija si je izbrala svojega Boecardia: je že moral biti pravi »avstrijski gimpel«. Župan pa svojega Artika. Pri glasovanju je zmagal župan in stem evrknil nasprotne mu sršene. Nasledek: delegacija odstopi, a odstopil je tudi z njimi najzagrizenjši nasprotnik tržaških Slovencev — brezverniki, žid in ob enem kultus minister katoličanskih šol v Trstu in okolici. — Strah učiteljev, italijansko-čifutski papež in veliki mojster ob enem. **Najbolj zvita lisica v italijanskem brlogu tržaškem. — Mojzes Luzzato.**

Padel je »idol« govezna, in padel je brez slave in pomilovalne solze. To lahe še najbolj peče. —

Srbski Milan: Kaj se vam zdi moja rana, ali nisem zgubil že preveč krvi!

Zdravnik: Prav malo krvi je bilo.

Milan: Tako, tedaj moram takoj ukazati, da ga puščajo ... (seveda nedolžnim.)

Smola na tržaškem ministerstvu.

Najprej so morali avstrijsko udani mestni očetje slišati, da je najvišji tribunal uničil rekurz za uzidanje tiste imenitne table, katera bi imela pričati potomcem, da so dne 15. julija 1899. po zborovanju istrskih županov, nosili Italijani na rameh dva istranska prodanca v kratkih hlačah, katera sta še prejšnji dan pripodila čredo pičulatov na trg.

Isto sodišče je tudi zavrglo vsa gravamina v prilog zaničenja izvolitve Ivana Nabergoja.

Naš očeka pa si je o tem pri sladkem prosekarnju mislil: »Glejte, glete mene ne marajo, ali moje buteljke tako radi srebajo. — Narobe svet!

A.: Kaj je servilizem?

B.: Slaba stran Slovanov.

A.: Zakaj se slovanski uradniki, če tudi spretnejši, italijanskim in umskim zapostavljajo?

B.: Zato, ker imajo madež slovanstva na sebi.

Kdo so ti možje — ali niso uskoki?

Vratscho pristen Nemece — **Vračko** je bil Slovenec.

Vaupotić je bil odločen narodnjak; zdaj pa je »značajen Nemece«.

Domanjko se sili Nemece pa revež niti jezika ne pozná.

Druževce se je Nemece pridružil, bo že nekaj.

Rantaša; na tega so Slovenci zidali kakor na kamen.

Weberitseh in **Tomasich** sta bila odločna Slovenca — zato sta se odločila in zbežala v želodov gozd.

Dervaritsch, no ta če ni pristen Nemece, ga nima ves Radgonski okraj. — Ali so te uskoke volili slovenski volileci? Če so jih naj si jih pa drže! Kakoršni volileci taki izvoljenci.

Nova politika.

Primorsko raskosimo

Briec Lahom izročimo

Saj dovolj nas je Sočanov,

Vipaveev Goričanov

Združene v Slogi lepi:

Vsak nas vidi kdor ni slepi!

Takotako.

I pravo je.

Pobožni italijanski svečenici podučili su liepo svoje stado (otroke) o dolazku nadpastira i o njegovej nakani, da deli slovenske blagoslove. Krščanski nauk je pao v dobro tlo i eto ti obilata ploda. Biskup Sterk nesmije v Piran. Tako viče slav. občinstvo slav. Pirana i to poročuju biškupu podredjenci — župniki i kanonici, a tako onim nasvetuje i e. k. činovnik. I pravo je! Biskup neka ostane doma, za bermu piranskih republikanaca neka si razvija glavu, ta nadavno bio v slav. Piranu slav. general beg vojske Garibaldi — koji jih je utvrdio v vjeri kako treba, da strpljivo čekaju svoje spasenje izpod tujega jarma.

„**Naša Sloga**“.

Vseveden iz Karšincev nam piše, da se hočeta obrita Franca oprati. No če jima je mogoče naj se; samo zdaj bo težko ker je voda kalna. —

Nagrobница.

Tukaj počiva nadzornik **Gobanc** doktor koroški. — Šel je revež nemške gobe brat: — »Vsem koroškim Slovenceem, kateri imajo pravice obstanka«. — Kadar se on vrne pojdemo pa mi spat.

Žaljuočí Gorotanci.

B.: Zakaj teče ura na poštnem poslopji zmerom slabo?

Z.: Zato, da opominja lahko Slovence, kedar se pridejo pritoževati radi zakasnelih pisem!

B.: Zakaj pa straži vedno policaj spomenik pred kolodvorom?

Z.: Zato, da vsak tujec opazi, da je — avstrijski spomenik!

B.: Kaj niso hoteli dati Corsu ime: »Francesco Giuseppe«?

Z.: Da, ali niso hoteli žaliti Slovencev!

B.: Ti kje ima »Sokol« sedaj svoje prostore?

Z.: V luftu!

Razni politični otroci.

„Soča“ govori o nekih političnih »otročih«; pa ne da bi bili mi Slovenci taki.

Nemški politični otrok ima polna usta kuha pa reži in kriči da je lačen, da mu hoče Slovan vse iz sklede pojediti.

Laški politični otrok, si dela nedolžen kakor velikonočno jagnje pri polnih jaslilih, ter mekeče, da se ga naj usmilijo, ker mu gre za kožo, češ slovenski volk ga kočje pojediti.

Slovenski politični otrok pa kateremu je mati zažugala, naj varje hišo, sreča pred hišo tata, ter mu na vsa vprašanja pové v »nedolžni odkritosrčnosti«: kje brani mati ključe, kje zapira oče denar, kje spijo hlapeci in ali imajo psa pri hiši. No, tatu ni nobena težava oropati Slovansko hišo — ako jo varje tak političen otrok.

Gospodič: »Ti mali, prosim, daj mi malo ognja«.

Čevljarški učence (kadeč): »Tu imate krajevar, pa si ga kupite!«

Štajerski drobiz.

Brivce priporoča slavnemu krajnemu šolskemu svetu v St. Ruppertu, naj le pridno kupuje vse šolske tiskovine pri »nemškemu popru«. Tako bodo imeli vsaj Nemci božji posel in naša mladina se bode bolj »hurtig« naučila nemško »špraho.

St. Rupertski kramar nad Laškim trgovom, hodi po užigalice sv. Cirila in Metoda v Celje, a ko jih prinese domu, glej čudo, v svoji kramariji se vse spremene v Südmarkovce. Da se ta čudež bolj pogostoma vrši, za to skrbé St. Ruperčani, ki tako pridno kupujejo nemške svečice.

Gospod župan Schescherko v Planini, misli ustanoviti slovensko posojilnico z denarjem, ki ga je kmetom posodil. Ako se mu pa to ne posreči, bode prodal ves »šmir«, ki ga ima v prodajalnici kar na debelo.

V Zabukovju nad Sevnico misli kandidirati Šantlenardski kramar. Tajé Požun je tega vesel, ker dobi dobrega naslednika. Zabukovski možje bodo menda še malo pomislili.

B.: Ti, k kateri stranki pripada Kamber?

Z.: K politični!

B.: Kaka stranka pa je to!

Z.: To je stranka ki se drži vedno mošnje!

B.: Zakaj je prišel general Garibaldi v Trst?

Z.: E... g. vitezu Švaren se je prišel zahvalit, da se godi okoličanom tako dobro!

B.: Torej drugo leto pridejo slovenska društva v »Monte verde« kaj ne?

Z.: Da, da, ali bojim se da pridejo res na — zeleni hrib!

Čuj Pepček, ti imaš pa danes obelice zatekli!

— Se vè, moj mojster me šlata po desnem, a gospodinja je pa levičarka. Zdaj pa pomagaj si človek.

B.: To gledališče: »Politeama Rossetti« je res krasno in veliko; koliko oseb gre noter?

Z.: Ako dajo Taljani koncert največ 800; ako dajo Slovenci najmanj 3000!

Dopisi.

Iz Slivja za plankami. Brezovska fara ima mežnarico vdovo, zato vabijo »Brivce« tja, da bi jim inštaliral domačega cerkvnika moža. Mi pa trdimo, če je v Brezovici treba tvoje britve, bi jo tudi pri nas rabil. Da ne boš imel prveč truda, izročimo ti en sam parček kljunačev: enega petelina in eno kokošico. Ta naš peteline, ima neko posebno slabost, da zahaja na tuja dvorišča in tam odpravlja in zasmehuje drugo kuretino; in zgodi se tudi, da mu tudi kura pomaga če je ravno pri roki. Kadar se ima zljubi gresta lepo na špancir v mežnarjevo dolino gledati ali je že krompir zrel.

Zakonski niso vedno srečni tudi med perutnino zajde prepir in kokodakanja. Kadar se naša kura zjezi je naravno da zboli in more v gnezdo. K sreči pa da je peteline dobrega srea' on jo streže po dolžnosti in vesti.

To je tudi povsem prav.

Še eno ti moram povedati. Tukaj v Slivji imamo lepo cerkev in lepe orglje, ali žalibog one ne pojò. Noben ne ve povedati, na kakšni boleznì trpé. Sedanji pevovodja na koru bi rad igral ko bi znal; naš učitelj morda bi tudi rad zbudil orglje iz spanja, pa mu jih ne marajo izročiti.

Škoda res, da se tako malo skrbi za lepo cerkveno petje pri nas. Kedo je temu kriv, ti ne veš Brivce mi pa vemo.

Rau-sau.

B.: Kaj prodajajo na Piazza delle Legna drva in polena?

Z.: Bog ne daj! Potem bi moral kmalu »Piccola« odnesti, pete kakor povž svojo hišo.

Letigram.

Šturje na Vipavskem! Položaj je skrajno kritičen! »Klarinet izpod boršta« je pozval Dr. Pulčič-a na posvetovanje. Podrobnosti tega posvetovanja so do sedaj še tajne, a toliko je gotovo, da je bil Dr. Pulčič takoj po posvetovanju v avdijenci pri okselenci »Ribniškemu basu«, kateri mu je podelil važno nalogo, da zašije luknjo, koja je nastala vsled dolgotrajnega gibanja konservativne in napredne stranke. Pričakuje se vsestransko, da bo (dokle) dr. Pulčič, kapaciteta prve vrste, mož eminentnih zmožnosti, ugodil zaupanju, ki se stavi v njegovo osebo ter, da spravi združene stranke v trdno celoto. Kakšne niti se bo poslužil pri tem poslu ni še doznano. Nevarnost preti samo od jedne strani in sicer od dvornega svetnika dr. Žigončeka, kateri, je pričakoval za trdno, da se njemu poveri naloga, delovati na pomirjenje razburjenih duhov. Dr. Pulčič skliče zastopnike obeh strank na nevtralna tla, v prostorno dvorano plemenitaša Kus-a.

Brivčevo leto.

Danes 10. oktobra končuje Brivčevo leto. — V tem letu se je mnogo brilo in zajfalo na vse strani. A dela je še dosti, kosmatincev pa še vedno preveč. Upamo, da nam cenjeni naročniki ostanejo zvesti tudi v prihodnje, ter nam pridobé še katerega prijatelja. Mi pa se hočemo truditi, da ugodimo vedno bolj našim cenjenim čitateljem in čitateljicam. Na zdar!

Listnica uredništva.

Vsem cenjenim dopisovalcem srčna hvala. Prosimo, da nam ostanejo i nadalje sobojevniki!

„Slovanski svet“ in „Slavisches Echo“.

Na Dunaju izhajata obadva lista, prvi na slovenskem drugi na nemškem jeziku.

Izdajatelj je gosp. **Fran Podgornik**.

„Slovanski svet“ izhaja 10. in 25. dan v mesecu na 16 straneh in stane za vse leto 4 gld.

„Slavisches Echo“ izhaja 1. 10. in 20. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

Oba časopisa vestno zasledujeta slovensko gibanje in temeljito razpravljata najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politikar ne bi smel biti brez teh listov.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž v Gorici

Tržna ulica v poslopju okrož. sodišča

Po zmernih cenah nudimo fino blago, i. s. suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamazko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, čevi iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurškično opravilo, pogačo za pse, parfumerije itd.

Prva slovenska trgovina z železjem Konjedic & Zajec

v Gorici, pred nadškofijo 5.

Očē, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajecu dobim najboljše štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščenine, razna orodja, štedilna ognjišča, peči, čevi, nagrobne križe. Tu dobim okove za pohištva in stavbe; koroški acalon in Brescia jeklo, razne cemente in kmetijske stroje.

Vse po najnižjih cenah.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu

Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne vloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagate! Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, dateki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663,76
"	1893 "	38.245,13
"	1894 "	49.741,66
"	1895 "	88.644,52
"	1896 "	125.448,27
"	1897 "	164.907,79
"	1898 "	261.424,45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3 212.095 10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah.

Kedor daruje novčiče za družbo sv. Cirila in Metoda

pomaga rešiti našo slovensko mladino iz laških in nemških krempljev.

Slovenke pozor!

Kupujte vedno od svojih!

Marija Čokelj Vam priporoča svojo bogato založeno prodajalnico na Korzu št. 8. v kateri dobite po primerni ceni raznovrstno žensko in možko perilo, narejene obleke za gospe in otroke ter razne druge potrebščine za gospe in gospode. Potrebna je točna cene nizke.

Vpoštevajte cenjene Slovenke ta oglas ter kupujte pri domačinih!

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetjč, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč. Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemala, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani
Novak Miha.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamem in izvršujem točno naročila na

**kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatése,
sadje, ribe, vina itd.**

Pošiljatve v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želē o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. morske ribe, in raje, sveže sadje, fino olje, itd.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopošljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren dajati blagō po tako nizkem kupu, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Pozor! „BRIVČEV KOLEDAR“ Pozor!

za leto 1900 izide v Trstu meseca novembra.

Cena 30 nvč.

„Brivčev koledar“ bo morda najinteresantnejši vseh koledarjev, kar se jih bo še tiskalo v tem umirajočem stoletju.

„Brivčev koledar“, bo ilustrovan in šaljiv. Šaljivega gradiva prinese najmanj za eno celo leto. Oziral se bode na vse stanove. Trgovci in obrtniki lahko tiskajo svoje oglase v njem z uspehom.

Naročnino in vplačila za oglase sprajema upravništvo „Brivca“.

Da bode vsebina „Brivčevega koledarja“ bolj interesantna razpisujemo sledeče nagrade:

1. Za najboljšo humoresko od 3 do 6 tiskanih pol oktav: 10 do 20 kron.
2. Za najboljši „dovtip“: eno leto „Brivca“ ali rusko-slov. slovar.
3. Za najboljšo „šaljivo pesem“: Cankarjeve vinjete.

Gradivo se pošlje najpozneje do 1. novembra, pod kuverto; posebej pa ime z naslovom poslanega gradiva.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Gostilna Fran Potočnik

ulica Ireneo st. 1. - TRST - ulica Ireneo št. 1.

Toči pravo domače istrijsko, dalmatinsko in belo vipavsko vino, Steinfelsko vedno zveže pivo. Gosta se vsak čas postreže z gorko ali mrzlo jedjo. Vse čedno in zdravo. Postrežba točna. Odprto vedno do polnoči.

Za obilni obisk se priporoča

udani

Fran Potočnik

gostilničar.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Edino pravi

Paglianov sirup

kri očiščajoč.

Ni jeden tolikih posnemalec in ponarejevalec Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj tvrdke v Florencij, že leta 1838 — katera sama poseduje izvorni proces tega izdelak, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položaju ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nespristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali skatijica mora imeti od fabrike depositirav pečat, ki ima obris v modri barvi privlečen z črnim zategnjenim podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutzmarke.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

ČUDEN FRAN

urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.

Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinjša Štiria kolesa in več drugih vrst koles.

Ceniki na razpolago.

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu dvakrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

EDINO PRAVI PALIANOV SIRUP

ki čišči kri

OPOMIN v interesu lastnega zdravja.

Pravi Paglianov sirup, ki čisti kri, je edino oni iznajden po prof. Girolamo Pagliano iz Florencije (ne od Ernesta ali drugih Paglianov. Ernest Pagliano iz Napolja skuša držnostjo slepariti občinstvo, češ da je njega sirup pravi. Ali to ri res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrdi Girolamo Pagliano v Florencij, ponudi 10 tisoč lir vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa Ernest nemore.

Opozarjamo Vas na edino tvrdko Girolamo Pagliana v Florencij, Via Pandolfini 18. Vsaka steklenica ali skatijica nosi položeno marko: — na svitlo modrem polju — črno in raztegnjeno tvrdko Girolamo Pagliano. (To je glavni znak.) Zdaj ste razumeli.

GOSTILNA

v ulica Conti

(za Holtom).

Javljam slav. občinstvu, da v moji gostilni dobi vsak mojih gostov dobro

črno istrsko in dalmatinsko, belo vipavsko vino.

Točim tudi vedno sveže Dreherjevo pivo v sodčkih in buteljkah.

Lačni želodec dobi v kuhinji potrebna jedila. — Imam tudi prostor za kegljanje.

Priporoča se udani

Mihovil Ribarič.

Slovenska gostilna

„PRI PETELINU“

v Trstu

sprejme vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bude zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butijkam. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo.

Da bolje ustrezem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice z mehkiimi in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno zdravo in ceno.

Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

„PRI PETELINU“

Ulica Ghega št. 7.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko

ulica Commerciale 11.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino:

kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerani ceni samo dobro in zdravo blago.

Kedor pride enkrat se vrne.

Z obilni obisk se priporoča

udani

Vekoslav Pečenko,

trgovec.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moka — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v

ulici Stadion št. 20.

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perhave,

lastnik.

